

Številka: Up-531/19-17

Datum: 4. 6. 2019

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe Vita Groznika, Mirna, na seji 4. junija 2019

sklenilo:

1. Ustavna pritožba zoper:

– sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. I Kp 59652/2012 z dne 8. 4. 2016 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. I Ks 59652/2012 z dne 4. 3. 2016 in
– sklep Okrožnega sodišča v Ljubljani št. I Ks 59652/2012 z dne 18. 4. 2019 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. II Kpd 59652/2012 z dne 21. 3. 2019 se sprejme v obravnavo.

2. Izvršitev sklepov iz prve alineje prejšnje točke izreka se zadrži do končne odločitve Ustavnega sodišča.

OBRAZLOŽITEV

1. Pritožnik, slovenski državljan, je bil v Romuniji s sodbo prvostopenjskega sodišča Timis št. 418/10.10.2011 z dne 10. 10. 2011 v zvezi s sodbo pritožbenega sodišča Temišvar št. 4/A/16.01.2012 z dne 16. 1. 2012 obsojen zaradi storitve kaznivih dejanj davčne zatajitve. Izrečena mu je bila kazen štiri leta zapora. Romunija je na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo Republiko Slovenijo zaprosila za predajo pritožnika zaradi prestajanja te kazni. Okrožno sodišče v Ljubljani je s sklepom št. I Ks 59652/2012 z dne 4. 3. 2016 predajo dovolilo, pri čemer je predajo odložilo do tedaj, ko bo pritožnik v Republici Sloveniji prestal enotno kazen sedem let in šest mesecev zapora, ki mu je bila izrečena s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. II Ks 26871/2013 z dne 4. 5. 2015. Sodišče je v sklepu o dovolitvi odložene predaje navedlo, da pritožnik v Romuniji ni bil osebno navzoč na sojenju, na podlagi katerega je bila izdana obsodilna sodba, in da na to sojenje tudi ni bil osebno povabljen, vendar pa je podan pogoj za predajo iz drugega odstavka 13. člena Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Uradni list RS, št. 48/13, 37/15 in 22/18 – ZSKZDČEU-1), saj je Romunija dala ustrezna zagotovila, da bo pritožniku po predaji zagotovljena možnost ponovnega sojenja. Zoper ta sklep je pritožnik vložil pritožbo, ki jo je Višje sodišče v Ljubljani s sklepom št. I Kp 59652/2012 z dne 8. 4. 2016 zavrnilo.

2. Iz listin, ki jih pritožnik prilaga ustavni pritožbi, izhaja, da je pritožnik že pred predajo oziroma med prestajanjem kazni v Republiki Sloveniji poskusil doseči ponovno sojenje v Romuniji. Na romunsko sodišče je vložil dve vlogi. Prvo vlogo so romunska sodišča obravnavala kot pritožbo zoper prvostopenjsko obsodilno sodbo. Pritožbeno sodišče Temišvar je ugotovilo, da pritožniku ta sodba ni bila vročena, zato je odredilo, da se sodba prevede v slovenski jezik in se pritožniku vroči v zavod za prestajanje kazni v Republiki Sloveniji. Hkrati je pritožnika povabilo na obravnavo. Pritožbeno sodišče je nato izvedlo obravnavo v pritožnikovi nenavzočnosti in pritožnikovo pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno. Drugo vlogo so romunska sodišča obravnavala kot zahtevo za ponovno sojenje na podlagi 466. člena romunskega zakona o kazenskem postopku, ki ureja ponovno odprtje kazenskega postopka v primeru sojenja v nenavzočnosti obsojenca. Sodišče prve stopnje je to vlogo zavrnilo, pritožbeno sodišče Temišvar pa je to odločitev potrdilo. Iz sklepa pritožbenega sodišča med drugim izhaja, da je bil pritožnik tako na prvi kot na drugi stopnji na sojenje vabljen v skladu z romunsko zakonodajo.

3. Po prejemu navedenih odločitev romunskih sodišč je pritožnik na Okrožno sodišče v Ljubljani vložil zahtevo za razveljavitev oziroma preklic izpodbijanega pravnomočnega sklepa, s katerim je bila dovoljena odložena predaja pritožnika Romuniji. V vlogi je navajal, da je bila predaja dovoljena zaradi zagotovil romunskih organov, da bo pritožniku zagotovljeno ponovno sojenje, kasneje pa se je izkazalo, da so bila ta zagotovila prekršena. Preiskovalni sodnik Okrožnega sodišča v Ljubljani je to vlogo obravnaval kot pritožbo zoper izpodbijani pravnomočni sklep o predaji in jo s sklepom z dne 21. 3. 2019 kot nedovoljeno zavrnil. V obrazložitvi je navedel, da zoper sklep sodišča druge stopnje v obravnavanem primeru pritožba ni dovoljena. Zoper to odločitev je pritožnik vložil pritožbo, ki jo je senat Okrožnega sodišča v Ljubljani s sklepom z dne 18. 4. 2019 zavrnil.

4. Pritožnik je zoper sklep o dovolitvi odložene predaje vložil ustavno pritožbo, v kateri uveljavlja kršitve pravice do obrambe, pravice do pravičnega sojenja, pravice do zagovornika in pravice do sojenja v navzočnosti. V njej opisuje postopek odločanja o predaji v Republiki Sloveniji in nadaljnje postopke v Romuniji. Navaja, da je bila predaja dovoljena zaradi zagotovil romunskih organov, da mu bo v Romuniji zagotovljeno ponovno sojenje, kasneje pa se je izkazalo, da teh zagotovil ni več in da jih tudi nikoli ni bilo, saj je bila v Romuniji zavrnjena njegova pritožba zoper obsodilno sodbo, pravnomočno pa je bila zavrnjena tudi njegova zahteva za obnovo postopka zaradi sojenja v nenavzočnosti. Pritožnik meni, da je s tem odpadla pravna podlaga za predajo. Pojasnjuje, da je o tem obvestil sodišče, vendar je bila njegova vloga obravnavana kot pritožba zoper pravnomočni sklep o predaji in kot nedovoljena zavržena. Trdi, da ga glede na nadaljnje postopke v Romuniji tej državi ni dovoljeno predati, saj bo takoj napoten na prestajanje štiriletne zaporne kazni, ki je Republika Slovenija zaradi sojenja v nenavzočnosti na svojem ozemlju ni hotela izvršiti. Trdi, da se ga zaradi izvršitve te kazni tudi ne sme predati Romuniji, če se sodba ne sme izvršiti v Republiki Sloveniji. Predlaga zadržanje izvrševanja izpodbijanega sklepa o predaji do končne odločitve Ustavnega sodišča.

5. Glede na vsebino ustavne pritožbe je Ustavno sodišče štelo, da pritožnik vloga ustavno pritožbo tako zoper pravnomočni sklep o dovolitvi predaje kot tudi zoper pravnomočni sklep o zavrženju njegovega nadaljnega pravnega sredstva, ki ga je vložil zoper ta sklep.

B. – I.

6. Prvi odstavek 52. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) določa, da se ustavna pritožba vloži v 60 dneh od dneva vročitve posamičnega akta, zoper katerega je mogoča ustavna pritožba. V skladu s tretjim odstavkom 52. člena ZUstS lahko Ustavno sodišče v posebno utemeljenih primerih izjemoma odloča o ustavni pritožbi, ki je vložena po izteku roka iz prvega odstavka tega člena.

7. Pritožniku in njegovemu odvetniku je bil sklep pritožbenega sodišča, s katerim je bila zavržena njegova pritožba zoper sklep o dovolitvi odložene predaje, vročen 14. 4. 2016. Ustavna pritožba, ki jo je pritožnik vložil 4. 5. 2019, je torej v tem delu prepozna, medtem ko je ustavna pritožba zoper pravnomočni sklep o zavrženju pritožnikovega nadaljnega pravnega sredstva zoper sklep o dovolitvi predaje pravočasna. Vendar pa Ustavno sodišče ocenjuje, da so procesne predpostavke za odločanje izpolnjene tudi glede sklepa o dovolitvi predaje, saj gre za posebej utemeljen primer iz tretjega odstavka 52. člena ZUstS. Pri tej presoji je Ustavno sodišče upoštevalo pomen pravice do sojenja v navzočnosti iz druge alineje 29. člena Ustave, posledice, ki bi nastale pritožniku v primeru predaje, in dejstvo, da so okoliščine, ki so pri pritožniku vzbudile dvom o dopustnosti predaje, nastale šele po izdaji sklepa, s katerim je bila dovoljena odložena predaja, slednji pa za odločitev, ki bo dejansko izvedena šele v prihodnosti, ni predvidel, da se okoliščine glede pogojev izročitve lahko spremenijo.

B. – II.

8. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo (1. točka izreka). V nadaljevanju postopka bo Ustavno sodišče presodilo, ali so bile z izpodbijanimi sklepi pritožniku kršene človekove pravice oziroma temeljne svoboščine.

9. Če je ustavna pritožba sprejeta v obravnavo, lahko senat ali Ustavno sodišče na podlagi 58. člena ZUstS na nejavni seji zadrži izvršitev posamičnega akta, ki se z ustavno pritožbo izpodbija, če bi z izvršitvijo lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. V obravnavani zadevi je izpodbijani sklep o dovolitvi predaje pravnomočen, pritožnik pa bo predan odreditveni državi. Če bi pritožnik z ustavno pritožbo uspel, posledic ne bi bilo mogoče odpraviti. S tem bi ustavna pritožba postala brezpredmetna. Glede na naravo zadeve je Ustavno sodišče odločilo, da se izvršitev pravnomočnega sklepa o dovolitvi predaje zadrži do končne odločitve Ustavnega sodišča (2. točka izreka).

10. Ustavno sodišče je sklenilo, da bo zadevo obravnavalo absolutno prednostno.

C.

11. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena in 58. člena ZUstS ter prve alineje drugega odstavka v zvezi s petim odstavkom 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik, dr. Dunja Jadek Pensa, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Sklep je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Šorli.

dr. Rajko Knez
Predsednik